

תת"ע 3722/02/15 - מדינת ישראל נגד עמוס משה וייס

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

13 אפריל 2016

תת"ע 3722-02-15 מדינת ישראל נ' וייס

לפני כבוד השופטת רות רז
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

עמוס משה וייס

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יחיאל גינסברג

ב"כ הנאשם - עו"ד אבנר גולוב

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 07.02.15 בשעה 00:25, נהג הנאשם רכב מסוג קאיה מספר 7585231 בכביש 431 ק"מ 22 ממערב למזרח, במהירות של 175 קמ"ש בדרכו מהירה בה מותרת מהירות מרבית של 110 קמ"ש. מהירות נסיעת הנאשם נמדדה באמצעות מכשיר ממל"ז.

הנאשם כפר בביצוע העבירה וטען כי נפלו פגמים בהפעלת הממל"ז, הוא לא נעצר על ידי שוטרת אלא על ידי שוטר וההפעלה בוצעה בניגוד להוראות. לטענתו לא הרימה המאשימה את נטל ההוכחה ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. הנאשם הודה בתקינות מכשיר הממל"ז.

פרשת התביעה

ע"ת מס' 1, אשכנזי ליטל, ערכה את ת/1- הזמנה לדין, ת/2 - נספח להזמנה לדין, ת/3 - דו"ח פעולה.

העדה הפעילה מכשיר ממל"ז מתוך ניידת סמויה. הניידת עמדה בשול ימין בתחילת שטח הפרדה בזווית שאפשרה לעדה לראות את הרכב מתקרב לעברה, למדוד אותו ולשמור על קשר עין עמו עד לעצירה. מכשיר הממל"ז היה תלוי כל העת על צווארה. העדה תיארה את אופן הפעלת הממל"ז כשהיא יושבת במושב הנהג, מנוע הניידת פועל, ההילוך במצב D ורגלה על הבלם. מזג האוויר נאה, ראות טובה מאוד, כביש יבש ומואר בתאורת רחוב.

הרכב נקלט בתנועה מתקרבת לעברה, כשהוא בנתיב אמצעי, בודד. בעת שנמדד הפעילה העדה את האורות הכחולים וכשחלף אותה יצאה אחריו בנהיגה, תוך שהיא שומרת על קשר עין רצוף ומלווה אותו במבט מרגע שנקלט ועד לעצירתו כ-1.5 ק"מ ממקום ההפעלה. הרכב המשיך לנסוע בנתיב האמצעי, בלם, אורות הבלימה נדלקו, אותה שמאלה, עבר לנתיב שמאלי, חלף על פני רכב פרטי אחד בצבע כהה, וחזר לנתיב האמצעי, עד שנעצר. נתוני המדידה הוצגו בפני הנאשם. טווח גילוי רכב הנאשם היה 230.3 מטר ומהירות נסיעתו לאחר הפחתה הייתה 175 קמ"ש.

העדה רשמה את תגובת הנאשם: "לא שמתי לב".

העדה פירטה את בדיקות התקינות שביצעה למכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה.

ביחד עם העדה היה חייל משטרה צבאית אשר לא נטל חלק בהפעלה אלא רק אבטח אותה.

למקום עצירת הנאשם הגיע פקד משה בללי אשר היה בקרבת מקום, ביצע שימוע לנאשם ופסל אותו מנהיגה לתקופה של 30 ימים.

בעדותה בבית המשפט חזרה העדה ואמרה כי היא עצרה את רכב הנאשם. הניידת הנוספת הייתה בקרבת מקום והצטרפה לאחר מכן. העדה אישרה כי בהפעלת לילה יש לעבוד עם אתה לפי הנוהל המשטרתי אך קיימת אפשרות לעבוד גם ללא אתה, כפי שאישר קצין היחידה שלה. היא עבדה ללא אתה ולו הייתה עובדת עם אתה הייתה דורשת ממנו לרשום מזכר. הניידת הנוספת הגיעה למקום משום שכפי הנראה שמעה את הדיווח של העדה בקשר כי היא נוסעת בעקבות רכב.

העדה הסבירה כי כאשר יצאה בנסיעה אחרי הרכב שנמדד לא הייתה צריכה להשתלב בתנועה משום שבדקה קודם לכן כי הרכב הנמדד בודד בכביש.

העדה מוסמכת להפעיל מכשיר ממל"ז. תעודת הסמכה של העדה הוצגה לבית המשפט-ת/6.

הוגשו תע"צ, כרטיס מכשיר וטופס ביקורת תקופתית-ת/4.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד כי נהג ברכב מסוג קאיה במרכז הכביש מתוך שלושה נתיבים והבחין בניידת כחול-לבן יוצאת מהשול, מאותתת ומתחילה לנסוע. הנאשם המשיך בנסיעה ואז ראה משמאלו ניידת שכרזה לו לעצור והוא נעצר בשול ימין. הניידת עצרה לפניו ויצא ממנה שוטר אשר פנה אליו וביקש רישיונות. רק לאחר כדקה הגיעה שוטרת בניידת נוספת ואמרה לו כי נהג במהירות מעל המותר. תגובתו הייתה כי הדבר לא ייתכן.

הנאשם מסר כי נהג במהירות של 110-115 קמ"ש.

הנאשם שב ואמר כי הבחין בזווית העין בניידת שיצאה משול ימין והוא חלף על פניה. זו הייתה ניידת כחול לבן. בהמשך הנסיעה ראה ניידת מצד שמאל שעקפה אותו וכרזה לו לעצור. בניידת זו, ניידת כחול לבן, היו שני שוטרים. השוטרת הגיעה כדקה - דקה וחצי לאחר מכן בניידת לבנה ובה היה גם חייל עם נשק.

אחד השוטרים בניידת רשם לו דו"ח. בניידת היה גם הקצין שערך לו שימוע.

תנועת כלי הרכב בכביש הייתה דלילה.

בהסכמה הוגש טופס השימוע - ת/5 שנערך לנאשם ולפיו אמר הנאשם לקצין: "לא שמתי לב. אולי קצת מיהרתי, אין תירוץ".

ע"ה מס.1, קצין משטרה, משה בללי, ערך שימוע לנאשם במקום עצירתו והיה בניידת סמויה לבנה ביחד עם השוטר יואב כץ.

העד הסביר כי כאשר רכב הנמדד נעצר במקום המדידה חייב להיות גם אתת. כאשר מדובר בהפעלה על ידי שוטר יחיד קיימת חובה לנסוע אחרי הרכב הנמדד עד עצירתו ואין לעצור אותו במקום המדידה. מדובר בנוהל משטרת פנימי ואם העדה פעלה באותו לילה ללא אתת הרי שהעד אפשר זאת.

העד שלל אפשרות כי הוא זה אשר עצר את רכב הנאשם. העד שלל אפשרות כי הוא או השוטר שאיתו רשמו לנאשם את הדו"ח. אם העד היה מעורב בעצירה של רכב הנאשם הוא היה מתעד את האירוע ולא מסתפק רק בעריכת שימוע.

על טופס השימוע נרשם כי נערך בשעה 00:45 והעד הגיע למקום כנראה דקה שתיים לפני כן.

ההגנה ויתרה על זימון השוטר יואב כץ.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מעדותם ולאחר שעיינתי בראיות ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום.

השוטרת העידה בצורה מפורטת והסבירה את אופן הפעלת מכשיר ממל"ז ומדידת מהירות נסיעת הנאשם, את אופן הנסיעה בעקבות רכב הנאשם ואת עצירתו תוך שמירת קשר עין רצוף עמו עד לעצירה. השוטרת ציינה כי הרכב נמדד כשהוא בודד בכביש בנתיב נסיעה אמצעי מבין שלושה ובמהלך הנסיעה אחריו עקף רכב שנסע בנתיב השמאלי וחזר לאמצעי. עוד ציינה כי במהלך הנסיעה הבחינה באורות הבלם של הרכב נדלקים. לאחר שכרזה לו לעצור הוא נעצר בשול ימין.

תיאור הנסיעה אחרי רכב הנאשם מלמד כי השוטרת שמרה על קשר עין רצוף עם הרכב במהלך כל הנסיעה אחריו תוך שימת לב לאופן נסיעתו עד שנעצר.

השוטרת יושבה בניידת מונעת בהילוך D. מיד לאחר המדידה כשחלף הרכב על פניה יצאה אחריו בנסיעה.

השוטרת מסרה תיאור מפורט של פעולותיה במסמכים שרשמה בזמן אמת ובעדותה בבית המשפט.

השוטרת נסעה בניידת סמויה, דהיינו ניידת לבנה - כך תיעדה השוטרת בהזמנה לדין.

קצין המשטרה העיד כי נסע גם הוא בניידת סמויה, לבנה.

מכאן, שטענת הנאשם כי הניידת שעצרה אותו הייתה ניידת כחול לבן, אינה מבוססת. בהתאם לעדויות השוטרים, לא הייתה במקום ניידת כחול לבן, אלא שתי ניידות סמויות לבנות.

עדות השוטרת השאירה עלי רושם אמין ושוכנעתי כי היא משקפת נכונה את עובדות המקרה. שוכנעתי כי השוטרת, שהינה מפעילה מוסמכת של מכשיר הממל"ז, היא זו אשר מדדה את מהירות נסיעת רכב הנאשם באמצעות הממל"ז, נסעה אחריו ועצרה אותו.

עדות מקבלת חיזוק בעדותו של קצין המשטרה אשר העיד כי לא נטל חלק באכיפת עבירת המהירות ולא היה מעורב בעצירת רכב הנאשם. הוא הגיע למקום עצירת הרכב רק לצורך עריכת שימוע לנאשם ולאחר שהנאשם כבר נעצר.

מועד עריכת השימוע, 20 דקות לאחר מועד ביצוע העבירה, מחזק אף הוא את עדות השוטרת כי היא זו אשר עצרה את רכב הנאשם ואילו הקצין הגיע בשלב מאוחר יותר על מנת לערוך את השימוע.

אני דוחה טענת הנאשם כי שוטר רשם לו את הדו"ח. הדו"ח נרשם על ידי השוטרת והיא העדה היחידה החתומה עליו. לא היה במקום שוטר אחר אשר הפעיל את הממל"ז והשוטרת הינה היחידה שיכולה הייתה לרשום את נסיבות ביצוע העבירה.

בתגובתו הספונטנית והמידית של הנאשם כפי שנרשמה על ידי השוטרת, יש לראות ראשית הודיה. הנאשם לא הכחיש כי נהג במהירות העולה על המותר, אלא אמר כי לא שם לב. אני מקבלת את הסברו הדחוק של הנאשם לאמירה זו בכך שלא שם לב לאיתות לעצור. יצוין, כי לא נשמעה טענה על ידי השוטרת כי הנאשם לא ציית להוראה לעצור את הרכב.

עדות קצין המשטרה מלמדת כי שיטת העבודה של השוטרת הייתה שיטת עבודה נכונה ואושרה על ידו. מעדותו עלה כי אין חובה לעבוד באמצעות אתת בנסיבות בהן לא עוצרים את הרכב הנמדד במקום המדידה. לאחר שהשוטרת מדדה את מהירות נסיעת הרכב היא יצאה אחריו בנסיעה עד שעצרה אותו ובשיטת הפעלה זו אין צורך בעזרת אתת.

שוכנעתי כי השוטרת הפעילה את הממל"ז על פי הוראות ההפעלה בצורה אמינה ומקצועית ועצרה את רכב הנאשם אשר נמדד על ידה. לאחר שעצרה אותו הגיע למקום הקצין לצורך עריכת שימוע. כך תיעדה העדה את נסיבות האירוע במזכר שרשמה כבר ביום האירוע.

אני דוחה טענת הנאשם כי נעצר על ידי ניידת כחול לבן בה היו שוטרים ולא על ידי השוטרת. גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם עדויות הקצין כי הוא לא נסע בניידת כחול לבן. מדובר בקצין משטרה שהגיע למקום רק לצורך עריכת שימוע לנאשם ואין הוא משמש אתת לעצירת רכבים.

לפי עובדות כתב האישום נהג הנאשם בדרך מהירה בה מותרת מהירות מרבית של 110 קמ"ש. הוראות תקנה 54(א) לתקנות התעבורה קובעות כי המהירות המרבית המותרת בדרך מהירה היא 110 קמ"ש. לכן, משמדובר בדרך מהירה, המהירות המותרת במקום היא 110 קמ"ש. אם טוען הנאשם כי אין המדובר בדרך מהירה אלא בדרך בין עירונית הרי שהמהירות המותרת במקום היא נמוכה יותר.

לא מצאתי כי עדותו של החייל אשר ישב בניידת עם השוטרת הינה רלוונטית להגנת הנאשם. מדובר בחייל אשר שימש בתפקיד מאבטח. אי רישום שמו ברשימת עדי התביעה אינה מהווה פגם כלשהו. לא רק זאת, העדה ציינה באופן מפורש, במזכר, כי החייל לא נטל חלק בהפעלה. הפעלת מכשיר ממל"ז הייתה פעולה של השוטרת לבדה ועל כן לא

היה בעדות של החייל כדי להוסיף על עדותה.

ההגנה ויתרה על חקירתו של שוטר שהיה בניידת ביחד עם קצין המשטרה ולא ביקשה לאתר זהותו של החייל.

נוכח האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ו, 13/04/2016 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר - דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר. מדובר בחריגה גבוהה מן המהירות המותרת, הנאשם נהג במהירות של 175 קמ"ש בדרך מהירה בה מותרת נהיגה במהירות של 110 קמ"ש.

הנאשם נהג ותיק ועברו התעבורתי אינו מכביד. עיון בגיליון ההרשעות מעלה כי בשנת 2011 נרשמה לחובתו עבירה מהירות מסוג ב.מ. ויתר העבירות הינן משנת 2005 וישנות יותר.

נוכח האמור לעיל ולאחר ששמעתי נסיבות אישיות של הנאשם אני מטילה את העונשים הבאים:

4 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודש פסילה מנהלית.

הפסילה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת ובכפוף לביצוע הפקדה במזכירות בית המשפט

לא יאוחר מיום 1.6.16.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 1800 ש"ח.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.6.16.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ו, 13/04/2016 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

הוקלד על ידי טובה גבע